

Sveučilište u Zagrebu

Kineziološki fakultet

Martina Fudurić

**UČINAK KINEZITERAPIJSKOGA
PROGRAMA NA KOORDINACIJU I RAVNOTEŽU DJECE S UMJERENIM INTELEKTUALNIM
TEŠKOĆAMA**

DOKTORSKI RAD

Mentori:

Prvi mentor: doc. dr. sc. Ana Katušić

Drugi mentor: izv. prof. dr. sc. Tatjana Trošt Bobić

Zagreb, 2025.

Sažetak

Uvod: Djeca s intelektualnim teškoćama imaju poteškoća u aktivnostima svakodnevnog života i funkcioniranja u društvu jer je sposobnost učenja i prilagodbe promjenjivom okruženju ograničena. Dosadašnja istraživanja podupiru uobičajeni nalaz da je motorička sposobnost osoba s intelektualnim teškoćama značajno slabija u odnosu na njihove vršnjake bez intelektualnih teškoća, te također imaju znatna kašnjenja u razvoju motoričkih sposobnosti osobito u koordinaciji i ravnoteži. Shodno tome cilj ovog istraživanja je bio analizirati utjecaj kineziterapijskoga programa na koordinaciju i ravnotežu djece s umjerenim intelektualnim teškoćama.

Metode: U istraživanju je sudjelovalo 40 ispitanika s umjerenim intelektualnim teškoćama u dobi od 11 do 17 godina koji su metodom slučajnog odabira podijeljeni u dvije skupine s jednakim brojem ispitanika. Ispitanici u eksperimentalnoj skupini (n=20) provodili su kombinirani rehabilitacijski program koji je uključivao 16 sati kineziterapijskih programa i 16 sati redovne nastave tjelesne i zdravstvene kulture u vremenskom razdoblju od 8 tjedana. Ispitanici kontrolne skupine (n=20) sudjelovali su u redovnoj nastavi tjelesne i zdravstvene kulture u istom obimu. Istraživanje se sastojalo od inicijalnog i finalnog testiranja bilateralne koordinacije, koordinacije gornjih udova i ravnoteže mjerenih Bruininks-Oseretsky testom motoričkih sposobnosti (BOT-2). Osim finalnog mjerenja koje je provedeno neposredno poslije završetka programa, 30 dana nakon završetka rehabilitacijskog programa u obje skupine se provodilo ponovljeno mjerenje bilateralne koordinacije, koordinacije gornjih udova i ravnoteže.

Rezultati: Nakon rehabilitacijskog programa koji je uključivao kineziterapijske vježbe i standardnu nastavu tjelesne i zdravstvene kulture, zabilježena su statistički značajna poboljšanja ($p < 0,05$) kod ispitanika između inicijalnog i finalnog mjerenja u koordinaciji gornjih udova. Iako nije postignuta statistička značajnost za ostale promatrane varijable, postoji tendencija poboljšanja rezultata u varijabli bilateralna koordinacija. Potrebno je naglasiti da postignuti učinci nakon rehabilitacijskog programa nemaju jednaku dinamiku opadanja.

Zaključak: Rezultati sugeriraju da primjena ciljano strukturiranog kineziterapijskoga programa ima potencijal za specifična motorička poboljšanja – osobito u koordinaciji gornjih udova.

Ključne riječi: intelektualne teškoće, djeca, rehabilitacijski program, škola